

Α'π. Α'ξίωμα. ε'. Οὐδεμία ἔσθ' ἡ δύναται παραχθῆ-
ναι ἐκ τῆ μηδενός, ἤτοι ἀδύνατον εἶναι νὰ γένη
τὸ ἔδεν, τί. (α)

Ε'ρ. Τῆτο εἶναι φανερόν· ἐπειδὴ ἂν τὸ ἔδεν, ἤτοι τὸ
τίποτες ἤμπορῆσε νὰ γένη κάτι πράγμα, ἔπρε-
πε νὰ ἔχη μίαν Ἰδιότητα, τὸ ὅποιον ἐναντιώνεται
εἰς τὸ α'. ἀξίωμα.

Α'π. Α'ξίωμα ε'. ἡ ὕλη, ἡ ἔσθ' ἡ, ἤτοι ἡ ὕπαρξις
τινὸς πράγματος, δὲν ἤμπορεῖ νὰ ἀναχθῆ εἰς τὸ
μηδέν.

Ε'ρ. Καὶ αὐτὸ εἶναι ἀληθές, ἐπειδὴ ἂν πράγματι
ἤμπορῆσε νὰ μεταβληθῆ εἰς τὸ μηδέν, τότε τὸ
μηδέν ἤθελεν ἔχη μίαν ἰδιότητα, ὅπερ ἀντίκειται
τῷ πρώτῳ ἀξιώματι, ὁμοίως καθὼς εἶναι ἀδύνα-
τον τὸ νὰ ὑπάρχη τί, καὶ νὰ μὴν ὑπάρχη εἰς τὸν
ἴδιον καιρὸν, ἐπειδὴ ἔπρεπε νὰ ἦτον μεταξύ τῆ ὑ-
πάρχειν, καὶ μὴ ὑπάρχειν ἔμμεσὸστις εἰς τὴν ὑπάρ-
ξεως, ὅπερ ἄτοπον, κατὰ τὸ γ'. ἀξίωμα· ποῖ-
ον εἶναι τὸ ἕβδομον Α'ξίωμα.

Α'π. Α'ξίωμα. Ζ'. Πᾶν ἀποτέλεσμα ἔχει τινὰ
αἰτίαν προὔπερχουσαν.

Ε'ρ. Καθ' εἰς πρέπει νὰ καταπειθῆ δι' αἰτὴν τὴν ἀ-
λήθειαν, ὡς ἐγὼ, διατὶ ἀλλέως εἶναι ἄτοπον.
(β) ἄς ἔλθωμεν εἰς τὸ ἀκόλουθον ἀξίωμα.

(α) Αὐτὸ εἶναι τὸ περίφημον Α'ξίωμα τῶν Φιλοσόφων,
ἔδεν ἐξ ἔδενος γίνεται.

(β) Ἐπειδὴ, τὸ νὰ εἴπῃ τις ὅτι εἶναι πράγμα, ὅποιον